

A D V E N T S M O R G O N V I D T A R A N

Text och musik:
Rickard Sjödin

Melodin och dikten tillkom 1960. Rickard for tidigt på morgnarna för att med häst köra timmer. Särskilt en morgon var underbart vacker med månsken som glittrade i rimfrostiga träd. Inspirationen var given. Dikten skrev han ner, när han kom hem. Melodin var redan inetsad i minnet. I vers tre nämns en vik som fått sitt namn genom en tragisk händelse. En kvinna vid namn Frida gick med sin tredriga dotter ner sig i en vik i ån. Båda daunknade. Viken heter efter händelsen Fridaviken

SÅ TRIVSAMT I MORGONENS TIMMA — PÅ VÄGEN DÄR JAG DRAGER
FRAM. — SÅ VACKERT SES STJÄRNORNA GLIMMA, SOM SKYDDSVAKT STÅR
FU-URANS STAM, NÄR MÅNSKE-NET TROLLAR FRAM GLITTER — PÅ
FROSTBE-LAGD VI-DE OCH SLÅN, — OCH DIMMORNA SAKTA SIG
LYF-TER FRÅN TU-VOR-NA NERE VID ÅN. —

2. Kung Bore har klarat bestyren, så kala står björkar och rönn.
Och källorna nere vid myren, nu sova sin vintriga sömn.
Där sländan i sommarens grönska sågs fladdra bland blommor och starr.
Nu fågelsång fallit till glömska har vikit för medarnas knarr.
3. Här rimfrosten isarna täcker. Så lyssnande stilla står skyn,
när kölden i grenarna knäpper, och dovt ljuder hundskall från byn.
Men tryggt sover haren i riken, som skyddas i storskogens famn,
och månen strör silver på viken. Den livets tragik gett sitt namn.
4. Ja, dig adventstid vill jag prisa vars fägring består alla år.
Dock nämna jag vill i min visa, att människans liv fort förgår.
I vemod jag stannar förlägen. Min varelse likna jag kan
vid ladan som stått här vid vägen, den multnade ned och försvann.